

Poštni Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik VIII.

V Ljubljani, dne 1. novembra 1928.

31. številka.

Jos. Jakše, predsednik OPO:

O zadnjem potovanju v Beograd.

Dne 18. in 19. oktobra t. l. sem se mudil v organizacijskih poslih v Beogradu. Kakor običajno, me je tudi to pot spremljal predsednik bratske zagrebške obl. organizacije, naš stari prijatelj Lalić. Prvi dan sva porabila za intervencije v ministrstvu, drugi dan pa za referiranje predsedniku Saveza o položaju v poedinih obl. organizacijah. Imela sva srečo, da se je vršila ravno ta dan krstna slava Poštne doma, ki je vsako leto na dan pravoslavne sv. Tome, t. j. 19. oktobra. Na zunaj se je praznovala krstna slava zaradi pomanjkanja osebja in varčevanja letos v malo manjšem obsegu kakor druga leta, na znotraj pa je dvignila letošnjo slavo našega doma navzočnost Angleža Henrika Aldridgea.

Gospod Henri Aldridge je direktor mednarodne družbe za socialno propagando v Londonu. Potuje po vsej Evropi in proučuje zlasti socialne in humane razmere poštne in železničarskih ustanov. Na kongresu je imel daljše predavanje v francoščini. O višini stanovske organizacije poštne, telegrafskih in telefonskih uslužbencev v Jugoslaviji in njenih ustanov se je prav pohvalno izrazil. Poudarjal pa je, da se mu zdi najvažnejši in najnujnejši problem rešitev stanovanjskega vprašanja v naši državi. Zato hoče izprožiti pri Društvu narodov misel, da se ponudi naši državi posojilo v znesku 5 milijonov funtov (ca 1,375.000.000 Din) za zgraditev higienskih stanovanj ptt. uslužbencem, če prevzame država jamstvo za ta znesek.

Krstno slavo so posetili tako dopoldne pri rezanju kolača, kakor zvečer na komerzu poleg generalnega direktorja g. Milana Djordjevića tudi skoro vsi ostali funkcionarji poštnega ministrstva in generalni direktor državnega računovodstva g. dr. Mika Jovanović, ki je obenem predsednik Glavnega Saveza drž. uslužbencev. Z njim sem delj časa razgovarjal, največ o reviziji uradniškega zakona. Potrdil je tudi meni, da je komisija svoje delo že zaključila in da je načrt gotov. Križev pot pa se šele začne v nadaljnjih instancah. Po novem načrtu bi bil namreč državni obračun več obremenjen za dobrih 200 milijonov dinarjev. Nobene iluzije si ne smemo delati, da finančni odbor, finančni minister in Narodna skupščina ne bodo pristali na tako povišanje, ker današnje pretežke gospodarske in finančne prilike naše države tega absolutno ne premesejo.

Vzlic temu ni komisija napravila takega načrta brez vsake osnove. Nasprotno, zidala je precej na realna tla. Spomladi je bilo inozemsko posojilo naši državi skoro zasigurano. Ako bi bila dobila država tiste milijarde, potem bi ne bilo tako težko, iztisniti tudi za skrahirano državno nameščenstvo 200 milijonov. Zdaj je šlo seveda vse po vodi. Blagajne so prazne, država nima niti za tekoče izdatke, zato v sedanjih žalostnih razmerah ni niti misliti na kako zvišanje prejemkov.

Ce mlada sprejme zvišane položajne plače, kakor jih predvideva osnutek revizije, potel se bo zgodilo to samo na račun znižanja draginjskih doklad. Matematično izgleda to sicer vse eno, ker se to pravi, vzetj iz enega žepa in dati v drugi, vendar znači v resnici tudi to precejšnjo pridobitev. Zakaj

ni vse eno, ali imam majhno plačo pa veliko draginjsko doklado, ali pa narobe. Plača (osnovna in položajna) je redni prejemek in kolikor toliko stalen, dočim je draginjska doklada izreden pojav za čas nenormalnih povojnih razmer in se lahko vsak dan izpremeni ali ukine. Zlasti važno je za pokojnino, ker se odmerja pokojninska osnova po stalni plači in ne po draginjski dokladi, vsled česar je neprimerno boljše, da je plača večja, če tudi je zato draginjska doklada manjša.

Glavni Savez je mnenja, da bi se utegnila revizija uradniškega zakona uveljaviti že z novim proračunskim letom. Vendar sem dobil vtis, da se preveč ne forsira. Tukaj je pač vpliv našega Saveza, ki se zavzema za to, da se revizija čim dlje zavleče, češ da bo vsaka revizija na škodo delovnega osebja. Naša trajna zahteva je slej ko prej specialni zakon za ptt. stroko. Na tej zahtevi naša organizacija stoji in pade.

Z intervencijami pri ministrstvu je šlo še dosti po sreči. Upam, da me bo ostalo samo pri čisto konkretni obljubi, ampak da se bodo v najkrajšem času pokazali tudi uspehi. Glavno akcijo sem prevzel za našo prekoristno ustanovo »Poštni dom«. Vse kaže, da pridemo do lepih, trajnih dohodkov, ki bodo idejo lastnega doma močno približali uresničenju. Ni v interesu stvari, da bi za enkrat zadevo bolj točno opisal.

Samo ob sebi se razume, da sem protestiral proti okrnitvi zadnjega predloga za napredovanje. Za 2. skupino II. kategorije je bilo predlaganih 68 starejših uradnikov in uradnic, napredovalo pa jih je samo 27. S tem so bili zlasti prizadeti predstojniki poštne kontrolni in ambulanci uradniki. Ko sem vso zadevo obrazložil, je g. gener. direktor priznal krivico, ki se godi našim uradnikom, in brzojavno odredil, da je direkcija ponovno predložila za napredovanja v 3. in 2. skupino večje število kandidatov. Če ne pride kaj vmes, bodo ta napredovanja izvršena v bližnji bodočnosti, s čimer bi se naša organizacija za letos zadovoljila, ker bi bil s tem dosežen minimum, ki si ga je bila postavila v začetku letošnjega poslovnega leta za cilj, da jih mora v teku poslovnega leta 1928-29 toliko napredovati. Prihodnje leto pa, seveda, korak dalje.

Bolj brezupno pa stoji s prevedbo dnevničarjev po čl. 306 fin. zakona v zvančnike in služitelje. Zakonodavec je storil veliko pogreško, ko je po eni strani priznal, da naj postanejo lani za dnevničarje degradirani zvančniki in služitelji zopet državni uslužbenci, po drugi strani pa ni poskrbel za nje mest v budžetu. Kakor se pri nas toliko dela samo enostransko, tako se je tudi to vprašanje polovičarsko rešilo na škodo nižjega uslužbenstva. Iz tega kujejo nekateri voditelji nižjih uslužbencev kapital proti naši direkciji, češ da je dobila od ministrstva nalogo, da mora prevesti vse dnevničarje, da pa jih je prevedla samo 30. Tako da so povedali delegatom Osr. dr. nižj. usl. v samem ministrstvu. V interesu dobrega razmerja s službeno oblastjo moram izjaviti, da so taka obrekovanja neosnovana. Direkcija je prejela od ministrstva nalogo, da prevede dnevničarje iz

lanskega finančnega zakona na osnovi letošnjega fin. zakona za zvančnike in služitelje v mejah proračunske možnosti. Proračun je zakon in ta je izkazoval samo 30 praznih zvančniških oziroma služiteljskih mest. Na 30 praznih stolov pa se ne more vsesti 200 ljudi, če tudi imajo vsi pravico do stola. Vzlic temu je direkcija še enkrat vprašala, ali sme prevesti vseh 230 dnevničarjev, če tudi ima samo 30 praznih mest, na kar je dobila od ministrstva nedvoumni odgovor, da more in sme postaviti dnevničarje samo na izpraznjena mesta.

Tako stoji stvar v resnici. Mi obžalujemo uboge dnevničarje, ki so doživeli po lanskem udarcu novo razočaranje, toda zlo leži v pogrešeni stilizaciji čl. 66 fin. zakona za proračunsko leto 1928/29 ali pa v pogrešeno sestavljenem proračunu. Oboje pa se je izkotalo v Beogradu. Ker pa je proračun zakon, se ne more prej izpremeniti, preden ne dobimo novega proračuna, to je s 1. aprilom 1929. Katerih 30 od upravičencev je bilo zdaj prevedenih, pa društvo nižjih ne bo ocenjevalo.

Vest o novem pravilniku za pogodbene pošte smo bili prejeli preko Zagreba in smo jo z vso rezervo objavili v zadnji številki »Poštne glasnika«. Iz izkušenj namreč vemo, da se kaka ugodna vest ne sme takoj verjeti. Žalibog sem se moral o tem tudi to pot prepričati. Ni sicer povsem brez podlage ta vest. Nasprotno, storil se je velik korak naprej. Osnutek novega pravilnika, ki ga je izdelala naša organizacija, je strokovni svet poštnega ministrstva v malenkostni izpremembami v načelu sprejel, toda dolga je še pot do uresničenja. Najprej se mora načrt še v podrobnostih izdelati, predložiti ga ministru v odobritev, potem pride pred glavno kontrolo, finančnega ministra in ministrski svet. To pa je še daleč. Organizacija je storila več ko svojo dolžnost. Ona ni novega pravilnika samo zahtevala in urgirala, ampak je celo, ko je videla, da ni pričakovati iniciative iz Beograda, sama izdelala celoten načrt od kraja do konca. Sedaj pa moramo pustiti stvar, da gre svojo predpisano pot. Skušali bomo, kolikor je v naši moči, rešitev pospešiti, vendar morajo pog. poštarji računati s tem, da zadeva prej ko v enem letu ne bo rešena. Temu so kriva razen finančnega še druga vprašanja, o katerih pa tukaj ne bom razpravljaj.

Prav slabo pa kaže slika prihodnjega proračuna. V tem listu smo že dosti pisali o silnem pomanjkanju osebja v Sloveniji, ki je od nezaslišane škode za stroko in državo. Pravočasno smo svarili merodajne faktorje, v ministrstvu in v parlamentu. Bilo je čisto pozitivno obljubljen, da se zviša v prihodnjem proračunskem letu število ptt. uslužbencev v naši direkciji za 86 oseb. Ministrstvo je tudi izdelalo proračun v tem smislu, toda finančni minister je do zadnje pare in do zadnjega nadničarja plusa vse črtal, češ da naj enostavno prepišejo ves lanski proračun . . . Tako mi je vsaj rekel sam generalni direktor g. Djordjević in pristavil, da pač ne bo preostalo drugega, nego zapreti 100 pošt. Če je tako, potem vemo, koliko bije ura. Pa naj gre vse skupaj v božjem imenu!

Strokovni del.

ZAKAJ SE URADNIKI BRZOJAVNO UPOKOJAJO?

Večkrat beremo v časopisih, da je ta ali oni brzojavno upokojen. Posebno, kadar se menja politični režim, ob koncu proračunskega leta, radi koga kar »brzojavno« odžagajo. Politično časopisje hoče dati s tem poseben poudarek dejstvu, da se je njih pristašu zgodila z upokojitvijo krivica. Menda nam ni treba pri tej priliki še posebej naglašati, da smo proti vsaki upokojitvi iz političnih razlogov. V področju ljubljanskega ravnateljstva takih tudi še nismo doživeli in si jih ne želimo.

Naš namen je pojasniti, odkod in zakaj sploh pride do brzojavne upokojitve, ker marsikoga, četudi morda časopisi ne poročajo o njegovi »brzojavni« upokojitvi, neprijetno dirne. Marsikdo se tudi čuti užaljenega, ko zve, da je prispela celo brzojavka o njegovi upokojitvi, da ga je treba razrešiti službe in da je treba brzojaviti dan, ko je bil službe razrešen. Pa si misli ono o zamorcu, ki je storil svojo dolžnost itd.

No, ni tako hudo! Naše ministrstvo obvešča ravnateljstva z brzojavko o vsaki upokojitvi. Tudi zahteva v vsakem primeru od ravnateljstva, da brzojavi ministrstvu dan, kdaj je bil upokojenec razrešen službe. Odkar je uradn. zakon v veljavi, se še ni pripetilo, da bi bilo ministrstvo pisмено obvestilo ravnateljstvo o kakšni upokojitvi, razen v edinem primeru, kadar je bil kdo upokojen po enoletnem bolovanju (čl. 111, 133, točka 2 in 141, točka 3 uradniškega zakona). Tu ni treba, da je uslužbenec še formalno razrešen službe, ker je dan, ko mine dvanajst mesecev, odkar je pričel prihajati v službo, štoveten z dnem razrešitve službe. Brzojavka ministrstva o upokojitvi je potrebna zaradi razrešitve službe upokojenca (glej čl. 135 uradniškega zakona) in ima predvsem svoj izvor tudi v zakonitem določilu, da se količina osebne pokojnine odreja uradoma z istim odlokom, s katerim se uslužbenec upokoja (1. odstavek čl. 152 uradniškega zakona). Pri praktičnem izvajanju uradniškega zakona se je izkazalo, da je **dobesedna** izvršitev te zakonite odredbe tehnično nemogoča, ker ima uslužbenec po zadnjem odstavku čl. 135 uradniškega zakona pravico do prejemkov aktivnega uslužbenca do konca meseca, v katerem je razrešen, in ne do konca meseca, v katerem je upokojen. Razrešitev pa se izvrši v nekaterih primerih (glej 4. odst. čl. 135 uradniškega zakona) lahko šele v enem mesecu od dne obvestitve o upokojitvi. Zato in ker se v odloku o

odreditvi (rešenju o regulaciji) količine osebne pokojnine poleg drugega ugotavlja dan upokojitve, izračuna službena doba do vključno dneva upokojitve ter določi znesek pokojnine in od kdaj teče pokojnina glede na razrešitev, je nemogoče ta odlok združiti z odlokom o upokojitvi. Sedanje administrativno poslovanje naše direkcije pri odrejanju pokojnin se vrši, kolikor nam je znano, po navodilih glavne kontrole v Beogradu. Način tega poslovanja bo ostal tudi za naprej takšen, dokler ne bo predružen na pobudo glavne kontrole ali pa na osnovi zakonite določbe, ki bo izpremenila tozadevne odredbe zakona o civ. uradnikih. Ker nastaneta torej zaradi potrebne razrešitve upokojenega uslužbenca in z njo zvezanega pričetka izplačevanja pokojnine iz enega odloka, ki je v zakonu predviden, dva odloka, med katerih izdajo lahko preteče nad mesec dni, je treba poslovanje z brzojavkami pospešiti. Brzojavka o upokojitvi, kakor tudi brzojavka o razrešitvi upokojenega uslužbenca sta tedaj v interesu **hitrejšega poslovanja** in zaradi tega predvsem tudi v interesu upokojenca, da pride čimprej do svojih preskrbninskih užikov. Zato je vsako razburjanje od strani prizadetih uslužbencev, kakor tudi zgražanje v dnevnem časopisju nad »brzojavnimi« upokojitvami depasirano in neutemeljeno.

SLUŽBENA OBLEKA ZA URADNIKE.

Uniforma ima radi svoje posebnosti prijatelje in sovražnike. Treba pa je tudi to vprašanje načeti, ker je ozko zvezano z našim vsakdanjim življenjem in razmerami. Uniforma je vsled svojega poenostavljenega kroja in trpežnega, prostejšega in končno cenejšega blaga za 3 do 4 civilne obleke. To je gotovo upoštevanja vredno pri sedanjih življenjskih prilikah. O trpežnosti mi bo brezdvomno vsak potrdil, kdor je že enkrat nosil uniformo, pa bodisi vojaško ali uradniško. To nam potrjujejo skoro vse napredne evropske države, ki svoje uslužbence uniformirajo po njih strokah in činih, ne da bi jih hotele za kake parade ali gojiti kako soldatesko, ampak le radi praktičnosti. Dalje še lahko posnemamo pri nas tovariše drugih drž. resorov: železnica, carina, ponekod tudi sodnije in davkarije imajo svoje uniforme. Ti se ravno radi posebnosti in praktičnosti ne bodo prostovoljno odpovedali uniformi.

Zdi se pa, da žive poštni uslužbenci v izobilju, brezskrbni in deloma tudi v brezbrizju za dobrobit svojega stanu. Prej, ko so bili poštni uradniki še uniformirani, je dajala državna uprava neko odškodnino v obliki določenih letnih pavšalov. Ni bilo dosti, pa ven-

dar toliko, da si pri količkaj varčevanju lahko si nabavil potrebno službeno obleko. Nekateri so celo od tega še kaj prihranili.

Po preobratu so prepovedali stare službene obleke, da ne bi vzbujale spominov na preteklost, od nikoder pa še do danes ni druge, ki bi vzbujala upe na lepšo bodočnost. To pa radi tega, ker se nismo sami pobrigali. Mi smo tiho, država pa še bolj, saj prihrani na tem znaten znesek, katerega bi morala plačati na pavšalih. Ker je končno škoda le naša, pozivam tovariše, da razmišljajo o smislu mojega predloga in da se še drugi izjavijo. Tako bi prišli do zaključka, kaj in kako je treba ukreniti.

F. Š.

Organizacijsko gibanje.

PROSIMO, DA UVAŽUJETE!

Na Oblastno organizacijo prihaja od strani članstva toliko vlog in dopisov, da je treba nekako regulirati dopisovanje članov z organizacijo in njenimi funkcionarji. Zlasti prosimo, da uvažuje članstvo sledeče:

1. Članj predsedstva organizacije (predsednik, tajnik, blagajnik) dobivajo vsak član od posameznih tovarišev in tovarišic toliko privatnih pisem v stanovskih zadevah, da jim pri najboljši volji ni mogoče na vsa taka pisma odgovarjati. Zato član, ki se v stanovski zadevi obrne s privatnim pismom na privatni naslov funkcionarja OPO, riskira najmanj to, da bo dobil odgovor kesneje, nego bi ga dobil od organizacije. Rado se tudi zgodi, da se tako privatno pismo založi in ostane neodgovorjeno, dočim se to pri društvenem pismu ne more zgoditi, ker je ekshibirano. Nauk iz tega: v stanovskih stvarih naj se obrača članstvo **naravnost na Obl. organizacijo ptt. uslužbencev**. Privatna pisma so željena samo tedaj, če ima kdo kaj zasebnega sporočiti Jaksetu ali Čampi kot zasebnikom, ne pa kot predsedniku ali tajniku organizacije. Izjema bi mogla biti le kaka posebna, delikatna stanovska zadeva.

2. Še več prihaja na organizacijo ali na imenovane funkcionarje takih dopisov, ki **spadajo izključno samo na direkcijo**. To so čisto službene zadeve: urgence nenakazanih ali premalo nakazanih prejemkov, vprašanja o odbitkih in odtegljajih, pritožbe o nepravilnostih pri službenih oblekah, pomaknitev v višjo plačilno stopnjo itd. Vse take vloge naslovite na **Direkcijo pošte in telegrafa v Ljubljani**, ki ima za to nastavljene in plačane uradnike, da rešujejo in odgovarjajo na take dopise.

3. Mnogo dopisov ne spada na organizacijo, ker ne obravnavajo stanovskih ali strokovnih vprašanj. Včasih izgleda, da je onga-

Joja:

Mrtve rože.

(Manom † M. L. ob desetletnici njene smrti).

Med njima leži samo velika, zevajoča, črna — praznosta...

(Iz mojega zadnjega pisma Njej).

I.

Včasih se porodi po viharni, deževni noči neko čudno, mehko, vlažno, vetrovno jutro. Jutro, polno skritih čarov in pravljicne moči. Ob takih jutrih vzdriht srce od nepoznane radosti in šilnega hrepenenja.

Še kot otrok sem opazil posebnost teh jutur. Mlada, nerazvita duša je zatrepetala v neznanem kopnenju. Otroško srce je zastalo začudenja ob sili, ki ji takrat ni vedelo imena. Kesneje so se porajala ta jesenska jutra čim dalje redkeje, zdaj jih pa čakam že leta ko na posebno milost božjo.

Tako nežna, mehka so ta jutra. Porajajo se ob močnem vetru, a sonce nekako ublaži njegovo silo, tako da le mehke, lahne sapice božajo človeka od vseh strani.

Če pravim vlažno, ne mislim, da je tako jutro megleno ali celo deževno. Nasprotno: lepo, čisto, sončno jutro. Sonce je tako sveže, da takrat veruješ: resnično je vzšlo in se dvignilo naravnost iz morja in se blešči zdaj okopano in praznično. Njegovi prameni lesketajo, ko da bi bili ena sama vrsta neštevilih vodeno - zlatih kapljic prav tam od neba pa do tal. Zdi se, da bi bila roka vlažna, ako bi zamahnil ž njo po zraku.

II.

Moj vrt je tako velik, tako kraljevsko prostoren. Sto drevoredov in cvetličnjakov, tisoč gredic in klopic. Pa vi ne veste, kaj je tam v skrajnem kotu, najbolj spodaj pod vsem tem cvetjem bohotnim. Samo ena in najozjja stezica drži k tisti gredi, samo ena in najmanjša vrata drže v ta zadnji park.

Tam so moje mrtve rože...

Ako bi vam jih pokazal, bi rekli, da jih poznate, da jim veste ime, poreklo in gospodarija. Pa ni res, je prevara. Zakaj to so samo moje rože, od nekdanj zame tjakaj zasajene. Pa če poveste sto gospodarjev, se motite: samo moje so te rože, samo za me so

cvetele, samo za me živele, kakor sem jaz samo za nje živel.

III.

Sonce pa rože! O to vlažno, mehko sonce! O te črne, mrtve rože! Ali so res mrtve, če so rože? Mar so res rože, če so mrtve? Pa, če je sonce, kako da so rože mrtve?

O, draga, saj sonca ni! Je le smrt. Smrt je, ker jo čutim do vseh potankosti, ker me mrzi njen ledeni dih, ker me reže ostrina njene kose, ker mi puli to ubogo, izmučeno srce iz prsi.

Rože so mrtve, ker ni sonca. Pa če jih presađim kamorkoli, če jih vsađim na oljne vrtove ali libanonske vrhove, ostanejo vekomaj mrtve, ker sonca ni.

Kam ste izginila ve mehka, sončna, vlažna jutra, ki vas čakam že leta ko na posebno milost božjo? Kako lepo je bilo čakati, zmirom slajše je bilo čakati, ker zmirom večje je bilo upanje. O, moja ljuba, in zdaj na enkrat to strašno spoznanje, da sonca ni. Ampak samo smrt. Črna, mrzla, prokleta!

(Dalje prih.)

nizacija posredovalnica ali agentura za vsakojake posle. Eden želi, da bi mu organizacija kupila plašč ali kapo ali kaj drugega, pa da bo v obrokih plačeval. Ti posli ne spadajo v stanovsko organizacijo. Drugi bi si rad sezidal hišico, pa prosi, da bi mu posodili 20.000 dinarjev. Naj se obrne na posojilnico, organizacija nima denarja za posojila in jih po pravilih tudi dajati ne sme. Tretji bi rad od Gospodarske zadruge kaknega pojavnika, denarja, daljših obrokov in podobno, pa piše Obl. organizaciji oziroma njenim funkcionarjem, da naj oni to sporoče Gospodarski zadrugi. Zakaj ne pišejo najši naravnost **Gospodarski zadrugi poštne nameščencev**, t. z. z o. z. v Ljubljani?

4. Mnogi dopisniki s svojimi vlogami na organizacijo tudi dokazujejo, da ne bero vestno »Poštnega Glasnika«. V našem glasilu pojasnimo vse važne in aktualne stvari kolikor mogoče natančno in poljudno. Vzlic temu prihaja mnogo dopisov in vprašanj v prav istih zadevah. S tem napravljajo organizaciji dvojno delo. Člani naj pridno čitajo in spravljajo »Poštne Glasnike«, pa si bodo marsikatero vprašanje in pismo prihranili. Na pismena vprašanja o stvareh, ki so bile že pojasnjene v Glasniku, organizacija ne bo več odgovarjala, ali pa čisto na kratko s citiranjem »P. Glasnika«, v katerem je dotična zadeva objavljena.

5. Končno še prosimo dopisnike malo več uvidevnosti in potrpljenja. Večina je takih, da pričakuje od organizacije odgovora na svoje pismo že drugi dan. Če ga ni v enem tednu, že urgira; če ga ni v enem mesecu, hoče že izstopiti. Ti nestrpeži naj si enkrat za vselej zapomnijo tole: Funkcionarji organizacije vrše svojo težko in nevhvaležno dolžnost poleg svoje državne poštne službe, za katero so plačani. To se pravi, da morajo iz urada, iz službene pisarne, po delu, ki zahteva celega človeka, iti v prostem času sedet in pisat še v društveno pisarno, torej takrat, ko lahko gredo drugi tovariši in tovarišice na izprehod, na zabavo, spat ali kamorkoli. Tajnik, na katerem sloni glavna peza organizacijskega dela, v prvi vrsti odgovarjanje na dopise, je uradnik na pošti Ljubljana I. Kot tak ima vsako tretjo noč celonočno službo (od osmih zvečer do osmih zjutraj). Pred nočno službo ne more iti spat, ker mora v društveno pisarno, po nočni službi ne more iti počivat, ker mora zopet v drugo službo — v društveno pisarno. Vrhu tega še stanuje tri četrt ure daleč od društvene pisarne. Vse to je treba vedeti, potem šele soditi. Tudi nismo pri nas še tako daleč, da bi službena oblast spoznala to in olajšala takemu človeku službo s tem, da bi ga pritegnila v službovanje na direkcijo, kjer vsaj ne bi imel nočnih služb in tudi sicer več prostega časa. Toda sprejemajo se novopečeni poštarji, drže se duševni invalidi, ni pa mesta za človeka koncepta in stila, ki bi ravno zaradi teh zmožnosti spadal predvsem v administrativno službo. — Poleg vsega tega so marsikdaj tudi tehnične ovire, da ne more organizacija tako hitro odgovoriti na kak dopis. Organizacija ne stresa rešitev iz rokava. Prej se mora informirati ali intervenirati pri posameznih referentih. Pa se zgodi, da je referent na dopustu, na potovanju itd. in se mora čakati. Včasih so še kake druge ovire. Zato naj bo članstvo malo bolj uvidevno in potrpežljivo. Nujne zadeve skušamo rešiti v enem tednu, ostale v dveh tednih. Če se zavleče dlje, je gotovo vzrok kaka druga zapreka, ne pa malomarnost društvenih funkcionarjev.

Predsedstvo OPO.

IZ 7. ODBOROVE SEJE OPO OD 20. IX. 1928.

Obisk predsednika zagrebske organizacije. Predsednik poroča, da je prišel dne 12. septembra v Ljubljano predsednik bratske zagrebske organizacije tov. Ljubomir Lalić. Obisk je javil šele nekaj ur pred prihodom, tako da ni bilo več

mogoče sklicati sejo. Zato je povabil najbližje člane odbora in tov. Kunsta z Bleda, da se je mogel održati sestanek v najbližjem krogu, na katerem je tov. Lalić poročal o najnovejšem gibanju v zagrebskih organizacijah.

Potovanje predsednika v Beograd. Odbor sklene, da naj potuje predsednik Jakše tekom meseca oktobra v Beograd zaradi nekaterih važnih vprašanj in da dobi neke informacije.

Manifestacijski tabor v Žalcu. Odbor sklene, da naj se izaključijo letošnji podeželski sestanki na željo našega spodnještajerskega članstva z velikim zborovanjem v Žalcu dne 23. septembra. Predsednik povabi vse službe proste odbornike, da se po možnosti udeleže tega sestanka.

O poživlji stanovskega gibanja med ljubljanskim članstvom se je dosti razpravljalo. Koristni bi bili družabni večeri, koristna kulturno - strokovna predavanja, privlačna plesna šola. Sklene se, da skliče organizacija vse ljubljanske in okoliške poverjenike, ki naj se izjavijo, za katero imenovanih prireditelj bi bilo članstvo najbolj navdušeno.

IZ 8. SLAVNOSTNE SEJE OPO OD 24. IX. 1928.

Slavnostna seja. Osmo odborovo sejo OPO je proglašil predsednik takoj ob otvoritvi za slavnostno sejo, ker jo je počastil s svojo navzočnostjo sam voditelj naše centralne organizacije predsednik Saveza ptt. uslužbencev v Beogradu gospod Toma Jovanović. Prišel je v poslih nabavljalne zadruge, katerih glavni predsednik je tudi on, pa je prišel tudi na našo sejo, ki se je vršila istega dne. Zato so se manj važne točke odstavile z dnevnega reda, da je ostalo čim več časa za govor predsednika Saveza, ki je sledil po poročilih funkcionarjev OPO.

Govor Tome Jovanovića je bil, kakor vedno, tak, da bi ga bilo treba objaviti od prve do zadnje besede, česar žal ne moremo storiti. S temeljitim poznavanjem razmer med slovenskim ptt. uslužbenstvom je razvijal svoj program in dal smernice, po katerih naj hodi naša organizacija. Govoril je žalostni razcepjenosti slovenskih poštarjev, o potrebi lojalnosti in volje do sporazuma, ki jo mora pokazati naša organizacija kot najmočnejša napram drugim strokovnim poštним društvom, o tesnejšem sodelovanju organizacije s posameznimi ekonomskimi, kulturnimi in humanimi ustanovami ptt. uslužbencev v naši direkciji, o materialni okrepitvi naše organizacije itd. itd. Odbor mu je priredil spontane ovacije, predsednik Jakše pa se mu je v navdušenih besedah zahvalil za izredno čast, da je posetil odborovo sejo naše organizacije.

Družabne prireditve v Ljubljani čez zimo. Do konca oktobra t. l. se mora ljubljansko in okoliško članstvo izjaviti, za katero vrsto družabnih prireditelj bi bilo najbolj vneto: ali za družabne večere ali za kulturno - strokovna predavanja ali za plesno šolo. Po poročilih poverjenikov bo vzgojno - propagandni odsek OPO potrebno ukrenil.

SESTANEK OBL. ORGANIZACIJE V LJUBLJANI.

V nedeljo, dne 21. oktobra t. l. se je vršil v Ljubljani (hotel Štrukelj) sestanek ljubljanskega članstva OPO, ki je bil dobro obiskan. Predsednik Jakše, ki se je bil ravno vrnil iz Beograda, je poročal o novicah iz Beograda, tajnik Čampa pa o oživitvi društvenega in družabnega življenja v Ljubljani. Sestanek sta posetila tudi predsednik zagrebske obl. organizacije tov. Ljubomir Lalić in tajnik splitske organizacije tov. Srečko Radman. Oba sta izpregovorila nekaj pristranih besed v pozdrav članstvu naše organizacije. — Zabava po sestanku je bila sicer precej mrtva, ker so bili glavni funkcionarji še od potovanja izmučeni, vendar kaže, da bo treba še kaj takih sestankov.

SESTANEK OBL. ORGANIZACIJE V MARIBORU.

Za soboto, dne 3. novembra t. l. ob 8. uri zvečer sklicuje Obl. organizacija članski sestanek v Mariboru, ki se bo vršil v separadni sobi hotela Zamorec. Poroča ob predsednik OPO tov. Jakše o najnovejši situaciji v naši organizaciji. Ker že 8 mesecev ni bilo v Mariboru sestanka, upamo, da bo dobro obiskan. Glavna poverjenika pošt Maribor in naj skrbita, da bo vse v redu. Nečlani nimajo pravice dostopa na ta sestanek.

PETETEFILM.

Ljubi Glasnik! Pri klasifikaciji nasprotnikov Poštnega doma in naše organizacije bi bili morali še nekoga imenovati ali vsaj tako-le ga označiti:

Pri pošti je neki uslužbenec, ki že 8 let ne vrši nikake poštne službe, ampak neko drugo. Vzlic temu je plačan tudi od pošte, praviloma napreduje itd., kakor drugi njegovj tovariši, ki imajo samo poštno službo. Najmanj, kar bi od njega pričakovali, bi bila lojalnost napram največji poštini organizaciji in napram Poštnemu domu. Pa je ne samo izstopil iz OPO, ampak celo strupeno intrigira proti njej, sodeloval je pri ropu harmonija iz lokalov »Poštnega doma« in bil je eden prvih, ki je odpovedal svoj delež za poštini dom.

Za danes toliko. Če ne bo miru, udarimo prihodnjč huje.

To in ono.

Predsednik Saveza v Ljubljani. Dne 24. okt. t. l. je prišel predsednik Saveza ptt. uslužbencev in predsednik nabavljalnih zadrug g. Toma Jovanović v Ljubljano. Na postaji ga je sprejel predsednik Obl. organizacije. Dasi je prišel v Ljubljano po poslih nabavljalne zadruge, vendar je z malo izjemo prebil ves čas v družbi funkcionarjev OPO. Popoldne si je ogledal našo društveno pisarno in delavnice Gospodarske zadruge, zvečer je prisotvoval seji OPO, po seji pa mu je priredil odbor skromen, intimen večer v restavraciji Zvezda. Naslednje jutro se je vrnil v Beograd.

O prilikah in neprilikah pismoške službe bo govorila prihodnja številka »Poštnega glasnika«. To smo sicer menda že dvakrat obljubili, zdaj bo pa gotovo, če ne pride kaj posebno aktualnega vmes. Dopisnike prosimo potrpljenja, pride vse na vrsto, skušamo le posamezne številke lepo zaokrožiti na isto vprašanje.

Poštni koledar za leto 1929 bo kmalu gotov. Tiskan je sicer v srbsčini (latinica in cirilica), toda ima bogato vsebino, mnogo slik in stane samo 10 Din. Naroči se še vedno lahko, oziramo se pa samo na naročila, katerim je priložen denar.

Poštni urad na otoku Booby. Ta otok v severnoavstralskih vodah ima mnogo nevarnih čeri in zajed, okoli katerih je vse polno koral. Nič čudnega ni, da se tam toliko ladj razbije. Zlasti ožina Torerova, ki leži med Novo Gvinejo in Avstralijo, je na silno slabem glasu med mornarji. V tej ožini leži otok Booby, na katerem je edini oceanski poštni urad brez — uradnika. Angleška admiraliteta je preskrbela tam skrinjico za pisma in pa koristne potreščine za mornarje vseh narodnosti. Mesto očituje visok drog z zastavo. V njegovi bližini je kad, ki ima ponosni napis »Poštni urad«. V kadi najdeš papir, tinto, pisalne potreščine in knjigo, v katero zapisujejo mornarji svoje ime in opombe, ki bi utegnile biti važne za prihodnje obiskovalce tega otoka. V kadi je tudi pločevinasta skatla za pisma. Ako prihajajo tam mnimo parobrodi, vržejo v pločevinasto skatlo svoja pisma in če plovejo ladje v nasprotno smer, vzamejo ta pisma s seboj, da jih pripeljejo k prvim poštним uradam na kopnem. V kadi so zaloge tobaka, sladkorja, suhega mesa in ruma. Vsaka ladja, ki plava tam okoli in ni sama v pomanjkanju, poveča ali dopolni zaloge tega poštne urada, ki je poškodovanim parnikom zmeraj rešilno zavetje.

Osebnosti.

Postavljeni: Dnevničarji po čl. 306 fin. zak. so postavljeni: za zvančnika v 3. skupini Josipina Jager v Celju; **za služitelja** v 2. skupini: Stanislav Moravec pri XXXV. ferenski t. t. teh. sekciji v Brežicah, Josip Fižolnik pri isti sekciji v Celju, Alojzij Zaman in Edvard Plevel na ravnateljstvu. **Za dnevničarje so postavljeni:** Vera Španjol v Zidanem mostu, Josip Panko v Ptuj, Josip Levak v Brežicah, Vilibald Majhenič na Mariboru 2 in Viktor Mramor v Cerknici.

Napredovali: za pisarja III/3 je napredoval Fortunat Tihle, izvančnik I. skupine na ravnateljstvu.

Premeščeni: pb. ur. II/3 Hilda Vertovec rol. Lichteneker iz Brežic na Ljubljano 2 in Marija Ozegović iz Čakoveca na Zagreb 1; pb. ur. II/4 Marija Mrak z Ljubljane 4 na Maribor 3, Mara Mohorčič iz avtogaraže na ravnateljstvo, Angela

Klemenčič iz Jursincev na Ljubljano 3, Terezija Rudolf z Ljubljane 2 na Ljubljano 1, Vida Ušeničnik iz Ljubnega v Domžale, Iva Krajc iz Apač v Gornjo Radgono in Ana Gomišček iz Celja na Bled 2; pb. ur. III/5 Franjo Kolar iz Novega Sada 1 na Maribor 2 in Janko Engelman iz Skoplja v Čakovec; telefonistke II/3 Ema Burdian iz Černa pri Prevaljah v Jursince, Pavla Štok iz Murske Sobote v Slatino Radenci, Marta Kitzler iz Domžal na Ljubljano 1, Avguštna Juh iz Slovenske Bistrice na Ljubljano 5, Karla Flisek iz Rimskih Toplic v Zagorje ob Savi, Josipina Košiček iz Ptuja v Hrastnik, Avrelja Šafarič iz Hrastnika

v Ptuj in Nežika Anderlič z Ljubljane 1 k Sv. Janežu ob Boh. jezeru; pripravn. III/4 Hedvika Eber z Ljubljane 1 na Ljubljano 4, Kristina Mirtič iz Vinice pri Črnomlju v Semič, Ana Kokol iz Gornje Lendave v Apače in Vladislava Mikuž z Javornika v Loški potok; zvan. 3. skup. Karolina Vutkovič iz Radeč pri Zdanem mostu v Rajhenburg; služ. 2. skup. Viktor Musar iz Bohinjske Bistrice na Ljubljano 2 in dnevnica Marija Žen roj. Kopitar iz Rakeka v Dolnji Logatec.

Prestanek službe: pb. ur. II/5 Stanislav Antončič na Mariboru 1 je podal ostavko na poštno službo. Odpuščena sta bila dnevnica Franca

Butara II v Cerkljah ob Krki in Martin Kovačič v Sv. Pavlu pri Preboldu.

Poroke, upravnik II/2 Anton Smodič v Ptuj se je poročil s pb. ur. II/3 Rafaelo Knapič iz Hrastnika, pb. ur. III/4 Franc Kristan na Ljubljani 2 z Antonijo Jež in služitej. 2. skup. Drago Ocep na Mariboru 1 z Marijo Prosenec.

Strokovni državni izpit za III. kategorijo je napravil na ravnateljstvu s prav dobrim uspehom Fortunat Tihle, zvan. čnik na ravnateljstvu.

Za vodstvo pogodbenih pošt sta napravili izpite s prav dobrim uspehom Marija Krajšek in Štefanija Roglič.

Jože Mihelič in drug

LJUBLJANA

Dunajska cesta št. 41.

Telefon 2777.

Telefon 2777.

Modna manufakturna trgovina FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA

Stritarjeva ulica 5.

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge poštih nameštencev.

Cene zmerne.

Postrežba točna in solidna.

Podplati „FRAKMA“

marka, so najboljši. Za trpežnost garantira firma. — Dobijo se v večjih trgovinah Ljubljana, Celje itd.

Ni Vam treba kupiti

Oglejte si le največjo, iz 150 različnih vrst sestojajočo zalogo **KRZNA** pri tvrdki

L. ORNIK, Koroška 9

in našli boste to kar rabite. Začudile Vas bodo izredno nizke cene in ugodne plačilne olajšave.

LE URNOI

LE URNOI

Razširjajte „Poštni Glasnik“!

Dobro in poceni kupite samo:

nogavice, rokavice, palice, dežnike, modno blago, galanterijo, potrebščine za šivilje, čevljarje, krojače, sedlarje in tapetnike, razna mila, kravate pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana

ob vodi, blizu Prešernovega spomenika

Pozor!

RADIO

Pozor!

Poštni nameštenci!

RADIO aparate in potrebščine si lahko nabavite z nakaznico svoje Gospodarske zadruge najugodnejše pri tvrdki

RADIOVAL

Ljubljana, Kongresni trg 3

Cenejše kot pri

razorodajah

se dobi vsakovrstno manufakturno blago pri

J. TRPIN, Maribor

Glavni trg št. 17.

Največjo izbero vsakovrstnega usnja in čevljarjskih potrebščin

priporoča

Franc Erjavec

Ljubljana, Stari trg št. 11.

Ljubljanska gradbena družba z.o.z.

Ljubljana,

Slomškova ulica 19, telef. 2527.

Gradbeno podjetje, tehnična pisarna, parna žaga, tesarstvo za stavbe in pohištvo.

Solidno blago se samo hvali!

Solidno blago — najcenejše blago!

Pri tovarni

I. I. Naglas, Ljubljana

se o tem vsakdo točno prepriča.

Velika izbira pohištva, zaves in preprog.

DAMSKÉ PLAŠČE

od Din 330—, deklishe v velikosti od dveh let dalje pa od Din 120— naprej, razno damsko in otroško konfekcijo, fino in navadno perilo za gospode in dame, trikotažo pletenine, kakor tudi vsevrstno manufakturno blago nudi v veliki izbiri po zelo nizkih cenah

F. I. GORIČAR, Ljubljana

Sv. Petra cesta št. 29

Priporočamo Vam najboljše testenine, in te so:

Dobijo se v vsaki trgovini.

Krasni
kožuhovinasti

plašči

topice ter razno
modno krzno

pri

L. ROT

Liubljana

Mestni trg št. 9

Posteljino in
namizno perilo
A. & E. Skaberne
Ljubljana

Izhaja 1., 11. in 21. v mesecu. Naročnina na leto 24 Din, oziroma 12 Din za pol leta. Oglasi po dogovoru. Čekovni račun št. 11.834.

Rokopise je pošiljati uredništvu „Poštnega glasnika“ v Ljubljani, Pred Pruland 1. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravo lista Sv. Jakoba trg 2. Za „Obl. organizacijo pit. uslužbencev v Ljubljani“ izdaja in ureja Joško Jakše v Ljubljani. — Za „Narodno tiskarno“ Fran Jezeršek v Ljubljani.